

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010952
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6115010952.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovanej H. A. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 30.09.2012 a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 30.09.2012, na verejnom zasadnutí dňa 29. júna 2021, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku P. súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/79/2015, zo dňa 18.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej H. A. **z a m i e t a**.
Podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por. **z r u š u j e** rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/79/2015 zo dňa 18.11.2019 vo výroku o povinnosti obžalovanej nahradiť poškodenému Finančnému riaditeľstvu SR škodu vo výške 30.856,77 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/79/2015 zo dňa 18.11.2019 bola obžalovaná H. A. uznaná vinnou zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 30.09.2012 a zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 30.09.2012 na tom skutkovom základe, že

ako konateľka spol. Lekáreň EUROPEA, s. r. o., Na Troskách č. 25, Banská Bystrica, IČO: 36 693 723:

1. dňa 28. 03. 2011 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za obdobie roku 2010, v ktorom vykázala daňovú stratu vo výške - 12 881,08 Eur, medzi iným aj na základe vystavovaných dodávateľských faktúr za sprostredkovanie vystavených spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 v celkovej výške 187.404,03 Eur, pričom vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím skrátila daň z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2010 o 35.606,77 Eur,

2. a) dňa 26. 02. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie január 2010, v ktorom si, na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 3 895,- Eur, čím jej vznikol neoprávnený nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške - 264,90 Eur, pretože vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 3.895,- Eur,

b) dňa 26. 04. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie marec 2010, v ktorom si na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 3.895,00 Eur, čím jej vznikol neoprávnený nárok nadmerný odpočet DPH vo výške

- 2.670,67 Eur, pretože vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 3.895,- Eur,

c) dňa 26. 05. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie apríl 2010, v ktorom si, na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 3.895,- Eur, čím jej vznikol z časti neoprávnený nárok na uplatnený nadmerný odpočet DPH vo výške - 10.178,38 Eur, pretože vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 3.895,- Eur,

d) dňa 29. 06. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie máj 2010, v ktorom si, na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 1.140,- Eur a vyčíslila si vlastnú daňovú povinnosť na DPH vo výške 6 099,65 Eur, pričom vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 1.140,- Eur,

e) dňa 26. 07. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie jún 2010, v ktorom si na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 627,- Eur a vyčíslila vlastnú daňovú povinnosť na DPH vo výške 1 011,27 Eur, pričom vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 627,- Eur,

f) dňa 25. 08. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie júl 2010, v ktorom si na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 1.491,50, čím jej vznikol z časti neoprávnený nárok na uplatnený nadmerný odpočet DPH vo výške - 4.838,09 Eur, pretože vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 1.491,50 Eur,

g) dňa 27. 09. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie august 2010, v ktorom si na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s.r.o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH vo výške 1.482,- Eur, čím jej vznikol z časti neoprávnený nárok na uplatnený nadmerný odpočet DPH vo výške - 4.629,97 Eur, pretože vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 1.482,- Eur,

h) dňa 27. 10. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie september 2010, v ktorom si na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 3.815,97 Eur, čím jej vznikol z časti neoprávnený nárok na uplatnený nadmerný odpočet DPH vo výške - 8.894,40 Eur, pretože vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 3.815,97 Eur,

i) dňa 29. 11. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie október 2010, v ktorom na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 si odpočítala DPH v celkovej výške 3.933,- Eur a vyčíslila vlastnú daňovú povinnosť na DPH vo výške 56,58 Eur, pričom vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 3.933,- Eur,

j) dňa 28. 12. 2010 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie november 2010, v ktorom si na základe vystavovaných dodávateľských faktúr na spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 4.031,80 Eur a vyčíslila vlastnú daňovú povinnosť na DPH vo výške 422,45 Eur, pričom vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 4.031,80 Eur,

k) dňa 21. 02. 2011 podala na Daňovom úrade Banská Bystrica II, Kuzmányho č. 18, B. Bystrica, daňové priznanie na DPH za obdobie december 2010, v ktorom si na základe vystavovaných dodávateľských

faktúr spol. C & C GROUP, s. r. o., Terézie Vansovej č. 2, B. Bystrica, IČO: 44 787 731 odpočítala DPH v celkovej výške 2 650,50 Eur a vyčíslila vlastnú daňovú povinnosť na DPH vo výške 8.084,92 Eur, pričom vedela, že toto sprostredkovanie sa reálne neuskutočnilo, čím vznikol rozdiel dane vo výške 2.650,50 Eur, kde teda celkovo za zdaňovacie obdobie mesiacov január 2010, marec - december roku 2010 si neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH spolu vo výške 13.620,04 Eur a skrátila DPH spolu vo výške 17.236,73 Eur a týmto vznikol rozdiel na DPH vo výške 30.856,77 Eur.

Za to súd obžalovanej podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanej výkon trestu podmienenečne odložil a v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanej uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu v obchodnej spoločnosti, alebo družstve v trvaní 1 roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil nahradiť poškodenému Finančnému riaditeľstvu SR, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, škodu v celkovej výške 30.856,77 Eur.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení obžalovaná podala odvolanie, a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smerovala proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, pretože napadnutý rozsudok považuje za nesprávny z dôvodu, že bol vydaný na základe nesprávne zisteného skutkového stavu veci, nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci.

V tejto súvislosti obhajoba poukázala na ust. § 168 ods. 1 Tr. por. v súvislosti s náležitosťami napadnutého rozsudku a konštatovala, že rozhodnutie nespĺňa ani jednu z atribútov uvedených v tomto ustanovení a javí tak znaky arbitrárneho rozhodnutia, keďže súd rozhodol bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie. Ďalej poukázala na právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru a z neho vyplývajúcu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a presvedčivé.

Z pohľadu obhajoby bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že z jednotlivých svedeckých výpovedí vyplynulo, že k sprostredkovaniu realizovaných obchodov medzi spoločnosťou Lekáreň EUROPEA, s.r.o. a ďalšími spoločnosťami skutočne došlo a na tomto sprostredkovaní sa podieľala spoločnosť C & C GROUP s.r.o. Vyplynulo to najmä zo svedeckých výpovedí, ktoré obhajoba uviedla v odvolaní na str. 2 až 3. Následne obhajoba uvedené výpovede svedkov hodnotila so záverom, že je možné konštatovať, že zo všetkých svedeckých výpovedí v tomto konaní celkovo ani jeden absolútne nevyvrátil sprostredkovanie, naopak, svedkovia L.. O., G., C., O.. U., ako aj ďalší svedkovia uvedení v odvolaní obhajoby na strane 3 odvolania potvrdili sprostredkovanie, alebo ho nevyvrátili. Zvyšní svedkovia pre odstup času si nespomínali na tieto skutočnosti. Pokiaľ ide o svedkov L.. O., L.. O., kontrolórov daňového úradu, pričom paradoxne L.. O. v rámci kontroly nespochybnil sprostredkovanie a L.. O. v rámci kontroly nevedela objektívne zistiť, za akú spoločnosť konali obžalovaná a G., a keďže v daňovom konaní na rozdiel od trestného konania je dôkazné bremeno na daňovom subjekte, ktorý podľa jej názoru nepreukázal sprostredkovanie, tak postupovala v zmysle tejto zásady. To však podľa obhajoby neznamená, že obžalovaná a svedok G. nekonali za spoločnosť C & C GROUP s.r.o., teda sprostredkovateľa pri dojednávaní jednotlivých obchodov

Ďalej obhajoba spochybnila znalecké dokazovanie, ktoré považovala za účelové, nakoľko znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku vôbec nebrala do úvahy obdobie februára 2010, ktoré z daňového hľadiska bolo v poriadku, a napriek tomu otázka č. 5 znaleckého posudku bola položená tak, aby znalkyňa vyhodnotila daňové povinnosti v prípade, ak by nedošlo k vystaveniu sprostredkovaných faktúr za obdobie roku 2010. Znalkyni rovnako nebolo predložené účtovníctvo spoločnosti Lekáreň EUROPEA, s.r.o. za predchádzajúce roky, a teda nemala vedomosť o hospodárení spoločnosti predchádzajúcich rokov, čo mohlo mať vplyv na daňové povinnosti tohto subjektu. Podľa obhajoby celkovo tak znalecký posudok nemal žiadnu preukaznú hodnotu v tomto konaní, keďže neobsahoval

presné údaje pre vyčíslenie prípadných daňových povinností. V tejto súvislosti obhajoba poukázala aj na listinné dôkazy, predovšetkým na sprostredkovateľskú zmluvu, ďalej sprostredkovanie potvrdzovala aj zápisnica z valného zhromaždenia, kde bolo dokonca štatutárnemu orgánu spoločnosti obžalovanej uložená povinnosť vykonávať sprostredkovanie prostredníctvom C & C GROUP s.r.o.

V ďalšej časti odvolania obhajoba argumentovala vo vzťahu k jednotlivým častiam odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde súd mal snahu na str. 18 rozsudku polemizovať o činnosti obžalovanej, že nekonala s odbornou starostlivosťou, ako to predpokladá Obchodný zákonník, pričom podľa názoru súdu neexistoval žiadny dôkaz o realizácii sprostredkovania, ďalej obhajoba konštatovala vyhodnotenie súdom jednotlivých zápisníc ohľadne ich platnosti a tiež konštatovala, že súd v odôvodnení rozsudku nepochopiteľne prenášal na svedkov, resp. zástupcov spoločnosti aj rôzne povinnosti, ako preukázanie tvrdeného sprostredkovania dôkazov. V tejto súvislosti potom obhajoba poukázala na ust. § 642 Obchodného zákonníka, na základe ktorého bola uzatvorená zmluva o sprostredkovaní a v tejto súvislosti ozrejmil, kto je sprostredkovateľ. V neposlednom rade obhajoba poukázala na tú skutočnosť, že v trestnom konaní na rozdiel od daňového konania je dôkazné bremeno na prokurátorovi a zhrnúc vykonané dokazovanie, ako aj uvedené právne názory, má za to, že v tomto konaní nebolo obžalovanej preukázané spáchanie skutkov tak, ako sú jej kladené za vinu. Bolo preukázané, že k sprostredkovaniu reálne dochádzalo, čo vzhľadom najmä na výpovede svedkov nemôže byť ani najmenšia pochybnosť. Unesenie dôkazného bremena a udržanie obžaloby je v každom prípade úlohou prokurátora, ktorý toto bremeno neunesol. Súd sa však opätovne bez akéhokoľvek zákonného opatrenia, tak aby sa ľahšie uznala vina, obžalovanej snaží dávať na ľarchu, že mohla preukázať sprostredkovanie, alebo navrhnúť dokazovanie za týmto účelom. Uvedené je však v absolútnom rozpore s princípmi trestného konania Slovenskej republiky, najmä vzhľadom na zásadu vyplývajúcu z § 2 ods. 4 Tr. por.

Vina obžalovanej bola preukázaná iba na základe dôkazov vykonaných v daňovom konaní, dohadov súdu, zjavnej nesprávnej aplikácie predpisov civilného práva a na základe toho, že obžalovaná nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie svojej nevinu. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a požiadala odvolací súd, aby vo veci rozhodol sám, alternatívne navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na dôvodoch ich odvolania, ako bolo podrobne zreferované. Pokiaľ ide o náhradu škody, je potrebné uviesť, že o tejto už bolo rozhodnuté v daňovom konaní, čo vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 23S/12/2014 zo dňa 11.06.2014, ktorý bol potvrdený aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, tento rozsudok sa nachádza v spisovom materiáli. Lekáreň EUROPEA, s.r.o. napadla jednotlivé daňové výmery, na základe ktorých jej boli uložené povinnosti a ktoré samé osebe boli exekučným titulom. V tomto smere v správnom konaní lekáreň nebola úspešná pri žalobe o preskúmanie zákonnosti, táto bola zamietnutá. V súčasnosti teda nastal stav, že dva subjekty sú zaviazané k náhrade škody v plnej výške, a to uvedená lekáreň EUROPEA a.s.ro. a jednak obžalovaná. Z tohto dôvodu navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené v petíte ich odvolania.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej H. A. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav tak, ako je ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne zdôvodnil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. V tomto smere krajský súd

považuje za potrebné zdôrazniť, že prvostupňový súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom predmetná vec bola pred krajským súdom prejednaná už po tretíkrát, pričom v prvých dvoch prípadoch okresný súd oslobodil obžalovanú spod obžaloby a krajský súd tieto oslobodzujúce rozsudky zrušil. Z uvedeného dôvodu okresný súd po zmene senátu vykonal dokazovanie podľa požiadaviek odvolacieho súdu a vo veci opätovne rozhodol.

V tejto súvislosti obžalovaná vyhlásila, že je nevinná a vo veci odmietla vypovedať. Obhajoba uviedla, že vina obžalovanej nebola dostatočne preukázaná a nebolo ani spochybnené vykonané sprostredkovanie medzi spoločnosťou Lekáreň EUROPEA, s.r.o. a spoločnosťou C & C GROUP, s.r.o. Podľa záverov obhajoby k sprostredkovaniu reálne došlo, čo potvrdili svedkovia, pričom svedkyňa L.. O. nevyklúčila možnosť sprostredkovania, svedkovia G. a C. potvrdili vykonanie sprostredkovania spoločnosťou C & C GROUP, s.r.o.

Znalecké dokazovanie obhajoba považovala za účelové a preukázanie viny obžalovanej závermi daňovej kontroly považovala za nedostačujúce v trestnom konaní, pretože charakter dokazovania v daňovom konaní je značne rozdielny oproti dokazovaniu v trestnom konaní.

S takýmto hodnotením dôkazov sa odvolací súd nestotožnil napriek konštatovanému rozdielu charakteru daňového a trestného konania. V tejto súvislosti okresný súd správne vyhodnotil, že v tejto veci nebolo možné opomenúť výsledky daňového konania, zvlášť keď tieto neboli jediným vykonaným dôkazom v trestnom konaní. Zo znaleckého posudku č. 2/2014 znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo L.. V. Kalinovej okrem iného vyplynulo, že spoločnosť Lekáreň EUROPEA, s.r.o. napriek dostatku finančných prostriedkov vykázala v roku 2010 hospodársky výsledok - stratu a v rokoch 2009 až 2010 bola predĺžená a jej cudzie zdroje prevyšovali jej majetok. Spoločnosť vykazovala vysokú finančnú nestabilitu, ktorá sa už v tomto období mala riešiť na základe zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Stratu si spoločnosť v roku 2010 ešte prehlbovala, a to práve zaúčtovaním nákladov za sprostredkovanie vyfakturovanými spoločnosťou C & C GROUP, s.r.o. Banská Bystrica. V tomto smere okresný súd ďalej správne konštatoval, že sprostredkovateľská činnosť obžalovanej ako konateľky záujemcu a aj sprostredkovateľa, kedy v podstate sama sebe oznamovala listami uvedenými v napadnutom rozsudku (na str. 18 druhý odsek), že vyhľadala potencionálnych obchodných partnerov a následne si tieto dve spoločnosti pri vzájomných rokovaniach aj písomne vyhodnotili svoju spoluprácu, pričom splnenie svojich povinností sprostredkovateľa vyfakturovala Lekárni EUROPEA, s.r.o. Pochybnosť tejto sprostredkovateľskej činnosti preukazujú aj vyfakturované faktúry, ktoré neobsahovali základné náležitosti, ako čo bolo predmetom sprostredkovania - aké konkrétne lieky a v akom množstve. O obsahu sprostredkovania nehovorili ani zápisnice z obchodných rokovaní, ktorých výsledkom bolo len určenie výšky provízie, ktorá bola v konečnom dôsledku vyfakturovaná. Ďalej okresný súd tak isto mal za preukázané, že v konečnom dôsledku obžalovaná ani túto sprostredkovateľskú činnosť sama nevykonávala, ale vykonávala ju prostredníctvom svojho partnera O. G., čo mal súd preukázané výpoveďami viacerých svedkov, ktorí potvrdili, že práve G. uzatváral obchody a meno obžalovanej im nič nehovorilo a rovnako im nič nehovorilo ani obchodné meno C & C GROUP, s.r.o. Navyše na prelome rokov 2009 až 2010 a následne aj v roku 2010 svedok O. G. nebol ani konateľom a ani spoločníkom v spoločnosti Lekáreň EUROPEA, s.r.o. Súd mal za preukázané, že dňa 05.10.2009 podpísala spoločnosť C & C GROUP, s.r.o. zmluvu o sprostredkovaní v pozícii sprostredkovateľa zmluvu o spolupráci s O. Korčekom, ktorý sa zaviazal, že bude vyhľadávať záujemcov, rokovať s dodávateľmi o možnosti dodávania liekov, vrátane dohody o druhu liekov, množstve, cene a spôsobe dodania liekov do Lekárne EUROPEA, s.r.o., a to bezodplatne. V tomto smere okresný súd vyhodnotil tieto dôkazy, pričom správne dospel k záveru o účelovosti sprostredkovateľskej zmluvy, pričom takýmto spôsobom obžalovaná krátila svoju daňovú povinnosť v podobe dane z príjmu právnických osôb a tiež neoprávnene uplatňovala nárok na vrátenie DPH, keďže aj vďaka vyplácaniu neurčitých faktúr na základe zmluvy o sprostredkovaní znižovala zisk lekárne, vykazovala stratu.

Obžalovaná ako konateľka bola povinná vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov (§ 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, prvá veta). V tomto smere prvostupňový súd v napadnutom rozsudku na str. 16 až 23 uviedol svoje skutkové zistenia a právne úvahy, na základe ktorých obžalovanú H. A. uznal vinnou zo zločinu krátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zák. účinného do 30.09.2012 a zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 30.09.2012, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu vo veci sa krajský súd nemohol stotožniť s obhajobnými námietkami obžalovanej a tieto musel vyhodnotiť ako účelové, ktoré ju mali zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol v zmysle zákona povinný prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovanej, ako aj jej možnosti nápravy, pričom obžalovaná nebola doteraz súdne trestaná, dopustila sa len dvoch priestupkov porušujúcich pravidlá cestnej premávky, je slobodná, je matkou maloletej dcéry. Pri ukladaní trestu súd obžalovanej priznal jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., a to že pred spáchaním skutku viedla riadny život, pričom priťažujúcu okolnosť nezistil. Z uvedeného dôvodu prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi okolnosťami, preto súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Súčasne s prihliadnutím na osobu obžalovanej a na možnosti jej nápravy, ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti dospel k záveru, že obžalovanej postačí uložiť trest aj kratšieho trvania, v rámci ktorého je možné ukladať aj podmienený trest odňatia slobody. Preto v súlade s ustanovením § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. uložil obžalovanej trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky, pričom výkon trestu jej podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Súčasne obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu v obchodnej spoločnosti alebo družstve v trvaní 1 roka. Takto uložený trest aj podľa odvolacieho súdu spĺňa zákonné podmienky pre individuálnu a generálnu prevenciu. Súčasne takto uložený trest postihuje len obžalovanú a zabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti, pričom dostatočne zabezpečí jej prevýchovu.

Naproti tomu pri výroku o náhrade škody prvostupňový súd pochybil, keď Finančnému riaditeľstvu SR priznal náhradu škody v celkovej výške 30.856,77 Eur, čo predstavovalo neoprávnene uplatnený nadmerný odpočet DPH vo výške 13.620,04 Eur a skrátenie dane vo výške 17.236,73 Eur.

K tomuto krajský súd uvádza, že majetkové nároky štátu vyplývajúce z predpisov o jednotlivých druhoch daní majú administratívno-právnu povahu a rozhodnutia o nich podliehajú prieskumu správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku. Tieto nároky nie sú nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Tr. por. - tzv. adhézne konanie. Je teda vylúčené prekrývanie, teda konflikt pôsobnosti orgánov (správneho orgánu a súdu) resp. duplicita v rozhodovaní o tom istom nároku. Ak je v trestnom konaní uplatnený daňový majetkový nárok z predpisov o jednotlivých druhoch daní, súd poškodeného nepripustí na hlavné pojednávanie s uplatneným nárokom na náhradu škody, pričom poškodený má zachované procesné práva poškodeného.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol odvolanie obžalovanej H. A. ako nedôvodné a v zmysle § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica vo výroku o povinnosti obžalovanej nahradiť poškodenému Finančnému riaditeľstvu SR škodu vo výške 30.856,77 Eur, keďže táto finančná čiastka nie je škodou, ktorú by bolo možné uplatňovať si v trestnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.